III. ПРИЛАГАНА СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА

1. Дълготрайни материални активи

1.1. Като дълготрайни материални активи се третират и признават придобитите и притежавани от Дружеството установими нефинансови ресурси, които се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период, имат натурално-веществена форма и се използват за производството и/или доставката/ продажбата на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или за други цели.

1.2. Първоначално всеки дълготраен материален актив се оценява по цена на придобиване - покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи или по себестойност - когато са създадени в Дружеството (направените разходи за материали, директно вложен труд и съответната пропорционална част от непреките производствени разходи).

1.3. Последващите разходи по дълготрайните материални активи се капитализират, когато чрез тяхното реализиране се увеличава бъдещата икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив.

Всички други последвали разходи се признават за разход в периода, през който са направени.

1.4. След първоначалното признаване като актив всеки дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

1.5. Амортизация

Амортизацията се начислява и признава като разход в Отчета за приходите и разходите на база линейния метод въз основа на очаквания срок на полезен живот на дълготрайните активи.

Земята не се амортизира.

Амортизацията на дълготрайните активи се начислява от месеца, следващ месеца на въвеждането им в употреба.

Усредненият полезен живот по групи активи за текущия и предходния период е както следва:

Сгради и конструкции	25 години
Машини, оборудване	3 години
Съоръжения и други	7 години

2. Инвестиционни имоти

2.1. Като инвестиционни имоти в Дружеството се третират и признават активи (земя или сграда, или част от сграда, или и двете), по отношение на които се обективира превишение на генерирането на приходи от наем или за увеличаване стойността на капитала, което ги отличава от имотите, ползвани от предприятието и от имотите, държани за продажба в хода на обичайната икономическа дейност.

В случаите, в които даден инвестиционен имот включва част, предназначена за генерирането на приходи от наем или за увеличаване на стойността на капитала и част, предназначена за ползване в дейността и не е налице възможност тези части с различно предназначение да се отчитат поотделно, целият актив се класифицира като инвестиционен или като ползван в дейността съобразно преценка на обстоятелството доколко частта за ползване в дейността е незначителна спрямо предназначението на имота като цяло.

2.2. Първоначално всеки инвестиционен имот се оценява по цена на придобиване, в т.ч. разходите по сделката:

а) При придобиване чрез покупка - цената на придобиване, покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички разходи, които могат пряко да бъдат отнесени към покупката. Когато придобиването е свързано с разсрочено плащане,разликата между сегашната стойност на всички плащания и сумата на всички действителни плащания се признава за лихвен разход през периода на разсрочено плащане.

2.3. Последващите разходи по инвестиционни имоти се капитализират, когато водят до увеличаване на очакваните икономически изгоди спрямо първоначално предвидените.

Всички други последвали разходи се признават за разход в периода, през който са направени.

2.4. За последващо оценяване на инвестиционните имоти след първоначалното им придобиване се прилага модела на "цена на придобиване", в съответствие със СС 16 "Дълготрайни материални активи", съгласно СС 40 "Отчитане на инвестиционните имоти".

Амортизацията се начислява и признава като разход в Отчета за приходите и разходите на база линеен метод въз основа на очаквания срок на полезен живот на дълготрайните активи.

Земята не се амортизира.